

ADJATOK TOLLAKAT

LÁSZLÓFFY ALADÁR

Deim Pálnak

Adjatok pennákat, ceruzát, ecsetet –
ihassam keresztlem levét, az ecsetet.
Amikor engem már vonalak szerelme
egy fehér mezőből másikba terelve,

engedem magamat sehova bezárni,
nem maradt türelmem jóhírt se kivárni.
Azt hiszem eltűröm, amikor vezetnek
Naszreddin-szamárként nyugatnak, keletnek,

gyalogló Jónásként cethalak hasába,
elvagyok koldusban, költőben, pasában,
de fogoly nem vagyok. Szívem a madár csak,

kinek a mellkasom földgömbje határt szab.
Élek a rajzokon, fehérén meghalok.
Ezen a fáj-fokon tintákat adjatok.